

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XV. Abdias Propheta, ac servus Dei, discipulus Eliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XVI.

ELIAS exemplar fuit perfectionis monasticæ suis discipulis. Carmelitæ successione ab eo tenent hæreditariam, alij habent imitationem.

Quoniam autem, qui alijs seipsum præbet exemplar vivendi monasticè, necesse habet ut vitam suam ita rectè intra se componat, ne cæteros per malum exemplum offendant dicente Domino: Va homini illi, per quem scandalum venit. Propterea vir DEI ELIAS sic vitam suam in se disposuit, quòd ab omni offendiculo eam tetit. Sed quia non sufficit magistro monasticæ vitæ propheticæ, ut studeat sine offendiculo conscientiam habere ad DEUM & ad homines, nisi suo exemplo ad bonum provocet confortes, dicente Apostolo: In omnibus tametsi prave exemplum bonorum operum: idèd ELIAS, ut suo exemplo animos omnium prædictorum monachorum ejus discipulorum provocaret ad suæ Religionis exercitium, studuit secundum formam per DEUM sibi traditam, polleere coram eis singularitate paupertatis, uti abstinentia parcimonie, domare concupiscentias carnis, nitere candore castitatis, abnegare libertatem voluntatis, vitare tumultum plebis, & ardere fervore charitatis.

Et quia in ejus imitatione decrevit DEUS consistere hujus Religionis monasticam perfectionem; propterea ELIAS ipse magna propheticæ disciplinæ & monasticæ vitæ exemplaria, scilicet gesta sua & merita, demonstravit in cordibus professorum hujus Religionis, per quæ ipsi ornarent penetralia mentis: ut videlicet ad imitationem ejus sæculo ac terrenis omnibus, ex totis præcordijs renuntiantes, & carnales concupiscentias per continentiam & abstinentiam eradicantes, voluntatemque propriam abnegantes, & eam superiori humiliter submittent, à conspectu etiam hominum absconsi, monachalem vitam eremiticam, quam ELIAS ipse in solitu dinibus, & maxime in monte Carmeli, duxit, monachi prædicti in eodem monte, & in alijs eremis ac locis, ad hunc finem continuarent: quatenus eam accoleat; libentius etiam mentes suas eum DEO per amorem perfecte unirent. Qui dum per legem disciplinæ propheticæ & vitæ monasticæ ab ELIA eis traditam pergunt, & ardenti amore dogmata ELIÆ tam aure cordis, quam executione operis audiunt; proculdubio de animarum suarum salute securi sunt. Quemadmodum testatur Sapiens sanctum ELIAM ita alloquens: Beati sunt qui te audierunt, & in amicitia tua decorati sunt.

Quidquid ergo virtutis & perfectionis est in hac nostra Religione eremitica, ab hoc Propheta DEI ELIA, tamquam à primordiali & principali monachorum autore, exemplariter emanavit.

Et primò quidem in præmemoratos viros filios prophetarum, ejus discipulos; deinde ab illis, in cæteros Religionis nostræ professores, eis tam in monastica eorum conversatione, quam in locorum habitatione succedentes; & demum ab his in reliquos alibi degentes. Sed & omnium monachorum conversatio perfecta ab ELIA, & à dictis ejus discipulis filijs prophetarum, est derivata. Quamvis enim in diversis mundi partibus post ELIAM surrexerint in lege nova diversi monachorum principes, secundum diversa instituta specialia, suos discipulos in observantia vitæ monasticæ regulantes, ad nullum tamen alium finem, nec tati sunt.

Sed quia Achab in secunda victoria regem Syriæ Benadad morte dignum, quem ceperat, permisit abire illatum; idèd Michæas regi Achab in spiritu Domini dixit: Hæc dicit Dominus: quia dimisit virum dignum morte de manu tua, erit anima tua pro anima ejus. Quod ei evenit. Nam dum ascendisset Achab cum Josaphat rege Juda in Ramoth-Galaad, & præliaretur ibi contra Benadad regem Syriæ, unus de parte Benadad tetendit arcum, in incertum sagittam dirigens, casu percussit regem Achab inter pulmonem & stomachum: ex quo vulnere eadem die Achab vespere obiit, juxta verbum quod locutus ei fuerat Michæas, dicens: Audi sermonem Domini: Vidi Dominum super solium suum sedentem, & omnem exercitum caeli assistentem ei à dexteris & à sinistris; & ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel, ut ascendat & cadat in Ramoth-Galaad? Et dixit unus à sinistris verba hujusmodi, & alius aliter. Egressus est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus, in quo? Et ille ait: Egre diat, & erit spiritus mendax in ore omnium Prophetarum ejus. Et dixit Dominus: decipiet & prævalbit.

Postea autem cum regnaret Joram filius hujus Achab, redarguebat eum Michæas de cultura idololorum: quem rex Joram præcipio inter fecit. Et ita martyrio coronatus, sepultus est in Morasti solus, juxta sepulturam Senachum.

CAPVT XV.

Abdias Propheta, ac servus DEI, discipulus ELIÆ.

Alter verò Propheta discipulus ELIÆ fuit beatus ABDIAS, de terra Sichæ, ortus in agro Bethacaran, qui ut in libro Regnorum legitur, Timis ab infantia sua valde Dominum. Et prius quidem Abdias dispensator regis Achab existens, cum regina Jezabel interficeret prophetas Domini, iussit ipse, sicut prædiximus, centum ex illis prophetis ELIÆ discipulis: quos, durante illa persecutione, quinquagenos in speluncis abscondens, pane & aqua pavit. Deinde mortuo Achab rege, cum filius ejus Ochozias Rex duos principes quinquagenarios ad ELIAM misisset, qui orante ELIA fuerunt cum suis ab igne de caelo descendente combusti; rursus misit rex hunc Abdiam cum quinquaginta viris, qui in monte Carmeli coram ELIA genua flectens pro anima sua, & pro animabus suorum quinquaginta, ELIAM humiliter exoravit. Poterò ELIAS cerneus Abdiam humilitatem, & recolens quòd centum suis discipulis vitam restituerat; vicissitudinem ei reperiit: quoniam sibi, & suis quinquaginta vitam clementer servavit. Hanc ergo gratiam ab ELIA obtentam Abdias recognoscens, relicto obsequio regis Ochozias, factus fuit discipulus ELIÆ, dimissis proprijs filijs in domo cum sua uxore. Igitur quia centum prophetas ELIÆ discipulos paverat, accepit & ipse à DEO spiritum prophetiæ. In quo spiritu prædixit Idumæos adjuuros exercitum Assyriorum contra Hebræos: propter quod propheta vit dicitos Idumæos tandem per exercitum Nabuchodonosor dissipandos.

3. Reg. 20

3. Reg. 22

Michæa martyr.

Idem innotat in homil. super Ps. 4.

Conferunt Joseph. lib. 9. An. 1. 2. Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromat. Euseb. in Chron. Hieron. & Theodoretus in Commentario. Epiphanius lib. de vita & morte Prophetarum. Abdias Doctus in Synopsi. 3. Reg. 18. 14. Reg. 1.

Prophetia Abdias, quam & penè ad verbum repetijt S. Hieronimus. 49.

Matth. 18

Tit. 2.

Institutionem boni Carmelitæ.

Vita Eliæ ipsa est Regula vitæ monasticæ.

Eccli. 48.

Ratio succellæ bonis vitæ monasticæ à S. Eliæ.

Succellæ hereditaria Carmelitæ.

Elia pater principum Monachorum.

Elia pater principum Monachorum, quæ enus regulantes, ad nullum tamen alium finem, nec tati sunt.

ne sciam... Dominus... opuli... am Israel... per Je. 49... ELIÆ... discipulus... vocato Sa... Zelmane... in de spe... in terram... nem, mi... um in dis... par boum... de, elicit... LIAM se... m & pro... num con... vitatis a... dicitur ac... Je uslem... in Israel... aru quip... fuit fa... uem spiti... as, quia... ce quâdam... & ad... riaz. Hanc... & op... & obfidi... inceslanter... el ad veri... adica io... perficue... filijs pro... alad mi... nox ut fuit... Prophetas... Baal profe... Israel Baal... pultus fuit... ivitate Sa... posuissent... homo ille... discipuli... tre reca... Sed ille... mporibus... a prophe... ero inelo... discipulus... Achab, & adhaerit... Oreb fa... e et videtur... propheti... s prophe... diphcem... Benadad... Sed

... IESU... Spiriti... VIII... 28